

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 4 ΑΞΙΕΣ

A_ΘΕ 4.2 Αγάπη

Βιώνοντας (υλικό δραστηριοτήτων):

Αγάπη είναι φίλε...

«Αγάπη είναι να κλαις να γελάς, Αγάπη είναι φίλε μου αγάπη να σκορπάς
και όποτε μπορείς τους άλλους να βοηθάς
και όσους σε βοήθησαν ποτέ να μην ξεχνάς.

Αγάπη είναι... Τα φαγητά της γιαγιάς

Κι αυτή η γεύση χωριού που παντού θα κουβαλάς. Αγάπη είναι...

Μια θεϊκή βραδιά κι εννιά μήνες μετά ένα μικρό να το γεμίζεις φιλιά.

Αγάπη είναι η ίδια η ζωή θα το καταλάβει μόνο αυτός που θα τη σεβαστεί.

Αγάπη νιώθει κάποιος που μπορεί και συγχωρεί,

Κάποιον που τον πλήγωσε να μην τον τιμωρεί.

Η αγάπη είναι αλήθεια κι η αλήθεια είναι ανάγκη,

δεν είναι μια παραίσθηση δεν παίρνεται σε χάπι.

Μην τα παρατάς ρε, πίστεψε σε κάτι.

Παντού αυτή υπάρχει από μόνη της θα 'ρθει η αγάπη είναι:

Η ελπίδα κι η πίστη μαζί είναι να ζεις τη ζωή για την κάθε στιγμή

Αγάπη είναι... Το φως που χαρίζει ο ουρανός του πόνου καρπός

Αγάπη είναι θεός

Αγάπη είναι μια ηλιόλουστη μέρα, ευτυχία στον αέρα.

Είναι τα μάτια μου που σε κοιτάνε μαγεμένα να θέλω να γίνω καλύτερος μόνο για
σένα. Αγάπη είναι το να δίνουμε αίμα γιατί στην τελική μπορεί να χρειαστεί σε
σένα, σε κάποιον δικό σου ή ακόμη σε μένα.

Αγάπη είναι ρε μπορεί να τύχει στον καθένα. Είναι το χάδι και τα άγγιγμα της μαμάς
μόνο αυτή θα σ'αγαπάει ό,τι κάνεις, κι όπου πας.

Είναι οι συμβουλές το κήρυγμα του μπαμπά, τίμημα μικρό να ξεχωρίζεις λάθος απ'
τα σωστά.

Είναι καρδιά μου για άλλους να 'μαι δειλός, αλλά στα μάτια σου να 'μαι σαν ήρωας
ο πιο δυνατός. Αγάπη είναι να είμαι πάντα σωστός και πιστός,
όποιος και να είναι ο πειρασμός

Αγάπη είναι...

Αγάπη είναι ένα τραγούδι σαν κι αυτό να εννοώ ότι λέω και όσα λέω ν' αγαπώ.

Αγάπη είναι να κάνεις το πιο απλό κι αυτό να χαρίσει χαμόγελο στον διπλανό.
Γιατί είναι αρκετό σαν μια προσευχή πριν κοιμηθώ δεν χρειάζομαι ένα θαύμα για να πειστώ για κάτι ανώτερο.

Αγάπη είναι να πιστεύω κι εγώ πως το αύριο θα ναι λίγο καλύτερο, πιο όμορφο.
Αγάπη είναι το συγνώμη να εννοείς κι όχι επειδή δεν μπορείς με τύψεις να ζεις.
Είναι να βρίσκεις λόγους να ζεις, παρά τους χίλιους πόνους που τώρα πρέπει να υποστείς.

Είναι ένα βράδυ με φίλους και κρασί βγάλε ό,τι έχεις στην ψυχή έχουμε ως το πρωί
Αγάπη είναι κάθε νέα αρχή αν αγαπάς δεν σταματάς να ζητάς ό,τι γεμίζει τη ζωή.

Η ελπίδα κι η πίστη μαζί είναι να ζεις τη ζωή για την κάθε στιγμή
Το φως που χαρίζει ο ουρανός του πόνου καρπός
Αγάπη είναι θεός
Αγάπη είναι...

Κόμης Χ, Αγάπη είναι. Ανακτήθηκε από http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=26683 (11/6/2016).

* * *

Κραταιά ως Θάνατος Αγάπη

«Τι ωραιώθης και τη ηδυνήθης,
αγάπη, εν τρυφαίς σου!
Τούτο μέγεθός σου...
Ωμοιώθης τω φοίνικι,
και οι μαστοί σου τοις βότρυσιν.
Είπα: Αναβήσομαι επί τω φοίνικι,
κρατήσω των ύψεων αυτού.

Εγώ τω αδελφιδώ μου,
και επ' εμέ η επιστροφή αυτού.
Ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου,
και η δεξιά αυτού περιλήμψεταιί με.

Υπό μήλον εξήγειρά σε...
Και η δεξιά αυτού περιλήμψεταιί με...
Εκεί ωδίνησέν σε η μήτηρ σου...
Ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου...
Εκεί ωδίνησέν σε η τεκούσα σου.

Θες με ως σφραγίδα επί την καρδίαν σου,
ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου.
Ότι κραταιά ως Θάνατος Αγάπη,
σκληρός ως Άδης Ζήλος.
Περίπτερα αυτής περίπτερα πυρός, φλόγες αυτής.
Ύδωρ πολύ ου δυνήσεται σβέσαι την αγάπην,
και ποταμοί ου συγκλύσουσιν αυτήν».

Απόσπασμα από το "Άσμα Ασμάτων" (7^ο & 8^ο άσμα). Μουσική: Μ. Χατζιδάκις. Πηγή:
http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=2450
(12/9/2016).

* * *

Νοηματοδοτώντας (υλικό δραστηριοτήτων):

Το παράδειγμα του κύκλου

«Ας υποθέσουμε ότι είναι ένας κύκλος πάνω στη γη, σαν ένα στρογγυλό χάραγμα που έχει γίνει με διαβήτη, και έχοντας ένα κέντρο. Ας υποθέσουμε ότι αυτός ο κύκλος είναι όλος ο κόσμος. Το κέντρο του κύκλου είναι ο Θεός, οι δε ευθείες γραμμές που ξεκινούν από την περιφέρεια του κύκλου προς το κέντρο είναι οι τρόποι ζωής των ανθρώπων. Οι άνθρωποι όσο πλησιάζουν το κέντρο, θέλοντας να πλησιάσουν τον Θεό, ανάλογα με το πόσο προχωρούν, πλησιάζουν και τον Θεό και μεταξύ τους. Όσο πλησιάζουν τον Θεό, πλησιάζονται μεταξύ τους και όσο πλησιάζονται, πλησιάζουν τον Θεό.

Κατά τον ίδιο τρόπο να καταλάβετε και τον χωρισμό. Γιατί όταν απομακρύνονται από τον Θεό και γυρίζουν πίσω, προς τα έξω, είναι ολοφάνερο ότι, όσο βγαίνουν προς τα έξω και απομακρύνονται από τον Θεό, τόσο απομακρύνονται και μεταξύ τους, και όσο απομακρύνονται μεταξύ τους, τόσο απομακρύνονται και από τον Θεό. Αυτή, λοιπόν, είναι η φύση της αγάπης. Όσο πλησιάζουμε τον Θεό με την αγάπη μας σε Αυτόν, σε ανάλογο βαθμό ενωνόμαστε με την αγάπη του πλησίον και όσο ενωνόμαστε με τον πλησίον, τόσο ενωνόμαστε με τον Θεό».

Αββά Δωροθέου, *Έργα Ασκητικά*, Ετοιμασία, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2000, σελ. 203.

* * *

Περί αγάπης

«Όποιος αγαπά τον Θεό, δεν μπορεί να μην αγαπήσει και κάθε άνθρωπο σαν τον εαυτό του, αν και τον δυσαρεστούν τα πάθη εκείνων που δεν έχουν ακόμη καθαριστεί. Γι' αυτό χαίρεται με αμέτρητη και ανέκφραστη χαρά για τη διόρθωσή τους. Εκείνος που βλέπει και ίχνος μόνο μίσους μέσα στην καρδιά του, προς οποιονδήποτε άνθρωπο για οποιοδήποτε φταίξιμό του, είναι εντελώς ξένος από την αγάπη προς τον Θεό. Γιατί η αγάπη προς τον Θεό δεν ανέχεται διόλου το μίσος κατά του ανθρώπου.

“Όποιος με αγαπά -λέει ο Κύριος- θα τηρήσει τις εντολές μου. Και η δική μου εντολή είναι να αγαπάτε έναν τον άλλο”. Άρα λοιπόν εκείνος που δεν αγαπά τον πλησίον του, δεν τηρεί την εντολή του Κυρίου. Εκείνος που δεν τηρεί την εντολή, ούτε τον Κύριο μπορεί να αγαπήσει.

Μακάριος ο άνθρωπος που μπορεί να αγαπήσει τον κάθε άνθρωπο στον ίδιο βαθμό. Όποιος αγαπά τον Θεό, αγαπά δίχως άλλο τον πλησίον του. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν μπορεί να φυλάει χρήματα· τα διαχειρίζεται κατά το θέλημα του Θεού και τα μοιράζει σ' εκείνους που έχουν ανάγκη.

Όταν σε προσβάλλει κανένας ή σε εξευτελίσει σε κάτι, τότε φυλάξου από τους λογισμούς της οργής, μήπως με τη λύπη σε χωρίσουν από την αγάπη και σε μεταφέρουν στη χώρα του μίσους».

Μάξιμος ο Ομολογητής, *Φιλοκαλία των ιερών Νηπτικών*, μτφρ. Α. Γαλίτης, τόμ. Β΄ (3η έκδ., Θεσ/νίκη: Το περιβόλι της Παναγίας, 1991), 49-51 (επιλογή).

Πηγή: <http://www.imns.gr/eidiseis-mitropoleos/146--a-.html> (12/9/2016).

* * *

Ο ύμνος της Αγάπης

«Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας η σαν κυμβάλου αλαλαγμός. Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δεν μ' ωφελεί.

Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δεν ζηλοφθονεί· εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται· είναι ευπρεπής, δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει. Δεν χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το

σωστό. Εκείνος που αγαπάει, όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει.

Ποτέ η αγάπη δεν θα πάψει να υπάρχει. Τα θεία μηνύματα των προφητών κάποτε δεν θα υπάρχουν πια· η γλωσσολαλία θα πάψει· θα σταματήσει η γνώση των μυστηρίων του Θεού. Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας. Όταν όμως το τέλειο που περιμένουμε θα 'ρθει, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει.

Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού. Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη· τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος· τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει.

Θα μείνουν τελικά για πάντα αυτά τα τρία: η πίστη, η ελπίδα κι η αγάπη. Και απ' αυτά, το πιο σπουδαίο είναι η αγάπη», (Ρωμ. 13, 1-13).

Πηγή: Ελληνική Βιβλική Εταιρεία, Αθήνα, 2003.

* * *

Αναλύοντας (υλικό δραστηριοτήτων):

«Η αγάπη είναι η προβολή του προσώπου του Χριστού επάνω στο πρόσωπο του φτωχού, του πονεμένου, του καταδιωγμένου... Ο παράδεισος είναι να αγαπάς τους άλλους. ... Από το λογικό που προδίδει, από το χρήμα που σαπίζει, από τη μηχανή που υποδουλώνει, Κύριε σώσε την αγάπη»

«...Για να ξεφύγουμε από την αγάπη “κάνουμε ελεημοσύνη”. Ελεημοσύνη δίχως αγάπη, είναι ένα τίποτε. Αγάπη σημαίνει να ανακαλύψεις πρώτα απ' όλα τον άνθρωπο, μέσα σ' αυτόν που έχει ανάγκη, και να τον σεβαστείς».

«Αγάπη δεν σημαίνει να λυπάσαι. Με τον οίκτο, αυτό το ασθενικό σχήμα της αγάπης κάνουμε μακαρίως γαργάρες. Ο οίκτος είναι η πρόφαση. Είναι μια πράξη βδελυρή να ξεφορτώνεσαι επάνω στην πλάτη των δυστυχισμένων ή στην αγκαλιά των μικρών παιδιών τους, αυτά που θα πετούσες ασφαλώς στα σκουπίδια.

«Μέχρι την ημέρα που θα σταματήσουμε να λέμε: εγώ, τα αγαθά μου, οι υποθέσεις μου, η περιουσία μου. Τότε οι άνθρωποι θα φωνάξουν μέσα στην απελευθερωμένη καρδιά τους: ό,τι κατέχω είναι αυτό που έδωσα. Αγάπη δε σημαίνει να δίνης, αλλά να μοιράζεσαι».

«...Η αγάπη που αγνοεί τις τάξεις τις διακρίσεις και τις φυλές. Η αγάπη που αγνοεί τα σύνορα. Η αγάπη που κοροϊδεύει τον πόλεμο η αγάπη πιο δυνατή κι από το θάνατο. Η αγάπη που τα πάντα νικά κι όλα θεραπεύει. Η σταυρωμένη αγάπη: είναι η βεβαιότητα της Ανάστασης».

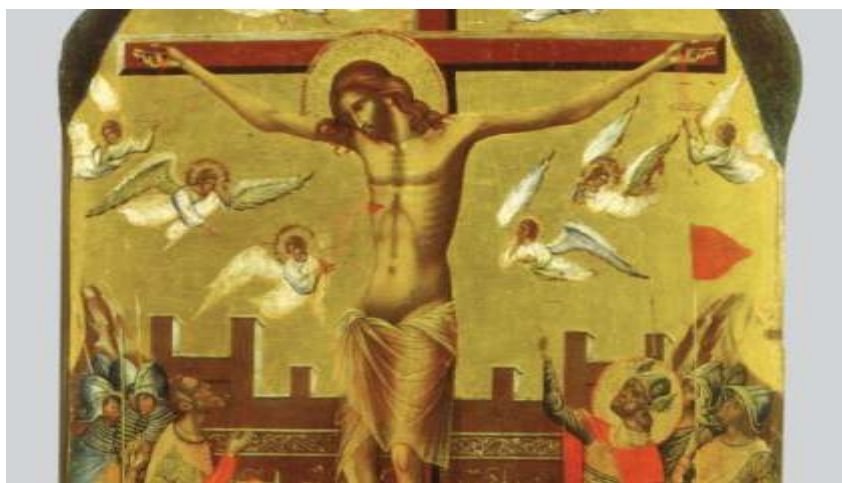
«Αν ο Χριστός χτυπήσει αύριο την πόρτα σας θα τον αναγνωρίσετε; Θα έλθει ίσως σαν άλλοτε φτωχός κι αποδιωγμένος. Σαν ένας εργάτης, σαν ένας άεργος ή ένας απεργός, που αγωνίζεται σε δίκαια απεργία. Μπορεί ακόμη να είναι πρόσφυγας, ένας από τα εκατομμύρια προσφύγων, με κάποιο διαβατήριο του ΟΗΕ στο χέρι. Ένας από αυτούς που κανείς δε θέλει και που περιπλανώνται σ' αυτή την έρημο, τον κόσμο. Ένας από κείνους που πρέπει να πεθάνουν "γιατί κανείς δεν ξέρει από πού έρχονται άνθρωποι σαν κι αυτούς". Σαν άλλοτε στην Βηθλεέμ η Παναγία... Αν ο Χριστός χτυπήσει αύριο την πόρτα σας θα τον αναγνωρίσετε;».

«Όσο υπάρχει στη γη ένας αθώος που πεινά, που θα κρυώνει, ή που θα καταδιώκεται όσο θα υπάρχει επάνω στη γη ένας λιμός που θα μπορούσαμε να αποφύγουμε ή μια φυλακή, η Επανάσταση της αγάπης του Χριστού δεν θα έχει συμβεί!...».

Φολλερώ Ραούλ, (χ. χ.). *Αγάπη και Πράξη*, Αθήνα: Ι.Μ. Νίκαιας, σελ. 15, 16, 19, 20, 29, 30, 32.

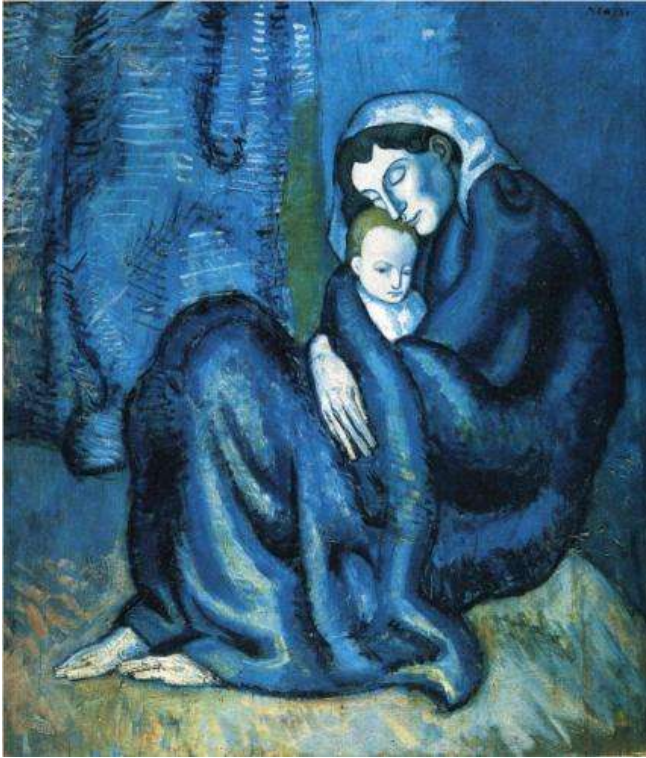
* * *

Εφαρμόζοντας (υλικό δραστηριοτήτων):

Veneziano Paolo, *Σταύρωση*. Φορητή εικόνα του 14ου αιώνα. Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών. Ανακτήθηκε από <http://www.ebyzantinemuseum.gr/?i=bxm.el.thematic-routes&t=6> (12/9/2016).

* * *

Πικάσο Π., *Μητέρα και παιδί*. 1902. Fogg Art Museum, Harvard University. Ανακτήθηκε από http://annagelopoulou.blogspot.gr/2012/05/blog-post_13.html (15/9/2016).

* * *

Ορθόδοξη ιεραποστολή στην Τανζανία. Ανακτήθηκε από http://ierapostoles.gr/wp-content/uploads/2015/05/IMG_0179-768x576.jpg (12/9/2016).

* * *